

РЕШЕНИЕ

№ 6310

гр. София, 02.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в публично заседание на 05.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **3073** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 186, ал. 4 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) във връзка с чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е във връзка с Определение № 1550 от 04.03.2021 г., постановено по адм. дело № 2127 по описа за 2021 г. на АССГ, Първо отделение, 20 – ти състав, с което е разпоредено материалите по делото да се докладват на председателя на АССГ за образуване на отделно производство по постъпилата жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя Б. И. Н. срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка (ЗНПАМ) № ФК – С942 - 588932 от 15.02.2021 г., издадена от Л. П. Х., на длъжност началник отдел „Оперативни дейности” С., главна дирекция „Финансов контрол” при ЦУ на НАП.

С жалбата се моли съда да отмени оспорената заповед, тъй като е незаконосъобразна. Излагат се подробни съображения, които по – скоро касаят административно наказателната отговорност, която евентуално носи дружеството. В хода на съдебното производство жалбоподателят редовно призован, не се явява, представлява се от адв. П., която поддържа жалбата, предлага да се уважи и претендира разноски, съгласно списък.

Ответникът – началник отдел „Оперативни дейности” С., главна дирекция „Финансов контрол” при ЦУ на НАП, редовно призован не се явява, представлява се от юрк. Й., който оспорва жалбата, предлага да не се уважава, претендира юрисконсултско

възнаграждение и прави възражение на адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на жалбоподателя.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 05.02.2021 г. в 13,40 ч. при извършвана проверка на сервиз „Ем Д. Си сервиз за черна и бяла техника”, находящ с на адрес [населено място], [жк], [жилищен адрес] стопанисван от жалбоподател, е установено следното. На дата 08.12.2020 г. е извършено плащане от клиент в размер на 110,00 лв. Заплатената сума е за извършения ремонт на телевизор марка „N. 32”, не е издаден фискален касов бон, а единствено е издаден приемо – предавателен протокол за ремонта. На приемо – предавателния протокол са положени подписи „Приемащ – Предаващ”. На датата на проверката от разпечатания КЛЕН за дата 08.12.2020 г. е видно, че гореспоменатата доставка/продажба не е отразена като регистрирана и отчетена чрез издаване на фискална касова бележка от наличното ФУ. Във връзка с нарушението са снети писмени обяснения от управителя на фирмата Б. И. Н. и е съставен П. № 0084042 от 05.02.2021 г. на основание чл. 110, ал. 4 във връзка с чл. 50, ал.1 от ДОП. С обясненията на управителя на дружеството е доказана основната му дейност, т.е. че то извършва ремонти на бяла и черна техника, за които услуги се съставят се съставят приемо – предавателни протоколи и сумата от 110,00 лв. е приета от служител на фирмата за извършен ремонт.

Проверката е възложена след постъпил сигнал от лице, което твърди, че на 08.12.2020 г., телевизор марка „N. 32” му е върнат, като за ремонта са поискани 110,00 лв., за която сума не е бил издаден фискален бон от фискално устройство в обекта, а е предоставен единствено приемо – предавателен протокол с отбелязана цена и срок на гаранция на ремонта. Проверяващите инспектори са установили, че в търговския обект има налично фискално устройство модел “D.”.

Тази фактическа обстановка е описана в Протокол за извършена проверка (П.) серия АА № 0084042 от 05.02.2021 г. Посочено е, че горното изпълнява състава на чл. 118, ал.1 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС). Направен е извод, че жалбоподателя като е бил длъжен не е изпълнил задължението си при направено плащане в брой на стойност 110 лв. в стопанисвания от него търговски обект да издаде фискална касова бележка за извършената доставка на услуга при получаване на плащането. Посочено е, че оспорваният не е спазил реда и начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба.

Ответникът е направил извод, че описаната фактическа обстановка изпълнява състава на чл. 118, ал.1 от ЗДДС, което се явява на основание по смисъла на чл. 186, ал.1, т.1, б. „а” от ЗДДС за прилагане на принудителна административна мярка на основание чл. 186, ал.3 от ЗДДС.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства представените с жалбата, административната преписка и допълнително ангажираните документи от страните, както и съдържащите се в адм. дело № 2127 по описа за 2021 г. на АССГ, Първо отделение, 20 – ти състав.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата, предмет на настоящето производство, е подадена в срока по чл. 149, ал.1 от АПК от надлежна страна, поради което същата е допустима.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

По въпроса за валидността на оспорената заповед, съдът намира, че заповедта за налагане на ПАМ е издадена от компетентен орган, съгласно приетата по делото заповед № ЗЦУ – ОПР - 16 от 17.05.2018 г. на изпълнителния директор на НАП.

По силата на чл. 186, ал.3 от ЗДДС принудителната административна мярка по ал. 1 се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или от оправомощено от него длъжностно лице.

Съгласно АПК, когато административния орган действа при условията на обвързана компетентност, съдът проверява само законосъобразността на издадения административен акт. Съдът констатира, че при издаването на атакуваната заповед не са нарушени законовите разпоредби уреждащи налагането на ПАМ.

От представените по делото доказателства по безспорен начин се установява, че полученият сигнал е достоверен и че жалбоподателят е получил сумата от 110,00 лв. без да издаде съответния документ от регистрираното при него фискално устройство.

С оглед констатираната разлика правилно административния орган е приел, че в случая не е изпълнено изискването на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС - всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ.

При тази законова регламентация ответникът е приел, че жалбоподателят като е бил длъжен и не е изпълнил задължението си при направено плащане в брой да издаде фискална касова бележка за извършената продажба на стоки при получаване на плащането.

При това положение на административния орган не му е останало нищо друго освен да приложи закона, където в чл. 186, ал.1, т.1, б. „а“ от ЗДДС е записано, че ПАМ запечатване на обект за срок до 14 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не издаде съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба. Редакцията на закона е такава, че налагането на ПАМ при констатирано такова нарушение е задължително и не е поставено на преценката на административния орган.

В настоящия случай, в оспорената Заповед № ФК – С942 - 588932 от 15.02.2021 г., е налице описание на фактическите основания, обуславящи издаването ѝ, доколкото се касае за едно констатирано бездействие - издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба. Налице са и конкретни мотиви, изложени от административния орган, доколкото същият от една страна препраща в оспорената заповед към съставения в деня на проверката Протокол серия АА № 0084042 от 05.02.2021 г., от който се установява, че действително за извършената услуга не е издадена фискална бележка, а само приемо – предавателен протокол.

Отразени в заповедта са и правните основания за постановяване на спорната ПАМ - чл. 186, ал.1, т.1, б. „а“ ЗДДС. При сравнението им с констатираните от административния орган факти и обосноващите въз основа на тях правни изводи, съдът констатира пълно съответствие помежду им.

Съгласно разпоредбата на чл. 186, ал.1, т.1 и по - конкретно на нейната б. „а“ ЗДДС принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до един месец, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции се прилага за лице

(търговец), което не спазва реда или начина издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба.

Настоящият съдебен състав приема, че са налице както правните, така и фактическите основания, посочени от органа при издаване на спорната заповед. Възприемайки извършеното нарушение на цитираната разпоредба от Наредбата, като източник на правомощието си по чл. 186, ал. 3 във вр. с ал. 1, т. 1, б. „а” от ЗДДС, ответникът в условията на обвързана компетентност е издал оспорения административен акт, чието съдържание е запечатването на търговския обект, в който е осъществено противоправното поведение.

В разпоредбата на чл. 186, ал.1 от ЗДДС е предвидена възможност, принудителната административна мярка „запечатване на обект“ да се прилага за срок до един месец. След като законодателят е предвидил срок до един месец за налагане на тази мярка, то административният орган се явява задължен да обоснове размера, посочен от него. Съдът констатира, че административният орган - началник отдел „Оперативни дейности”, главна дирекция „Финансов контрол” при ЦУ на НАП е изложил общи мотиви по отношение на продължителността на срока на наложената ПАМ. С оспорената заповед е постановено да се приложи ПАМ - запечатване на обект за срок от 14 дни, което е обосновано с вида на нарушението.

Така определените размер е правилен. Той съответства на съдържащата се в чл. 22 от ЗАНН позитивна правна уредба на ПАМ. Съгласно същата, принудителните административни мерки могат да притежават една или повече от следните функции: превантивна, преустановителна и възстановителна. Съдържанието на конкретната ПАМ и предпоставките за налагането ѝ я определят като превантивна и преустановителна.

Влияние върху продължителността на ПАМ в този случай оказва целта по реализирането не само на преустановителната, но и на превантивната функция. Още повече, че в случая е възможно АНО да не е санкционирал жалбоподателя именно защото е сметнал, че прилагането на ПАМ би било достатъчно за постигане на превантивната и предупредителна функции по отношение на търговеца. Продължително упражняваната търговска дейност обосновава притежанието на високи професионални познания по отношение на фискалното законодателство и разколебава всяко предположение за случайния характер на допуснатото нарушение.

В тази връзка възраженията на жалбоподателя са неоснователни, тъй като всяко укриване на публични задължения, без значение на техния размер, води до негативно засягане на държавния бюджет.

С оглед на всичко изложено, настоящият съдебен състав намира, че при постановяване на Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК – С942 – 588932 от 15.02.2021 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности”, главна дирекция „Финансов контрол” при ЦУ на НАП не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, както и на материалния закон, които да водят до нейната незаконосъобразност.

По изложените съображения, жалбата на [фирма] е неоснователна и като такава следва да бъде да бъде отхвърлена.

При този изход на спора, следва да се уважи искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. С оглед правната сложност на спора, на основание чл. 78, ал.8 от ГПК във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал.1 от Наредбата за заплащането на правната помощ,

жалбоподателят следва да заплати на Националната агенция за приходите (в чиято структура е органа - ответник) разноски в размер на 100 (сто) лева.

Водим от горното, Административният съд – С. град, Трето отделение, 8 – ми състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка (ЗНПАМ) № ФК – С942 - 588932 от 15.02.2021 г., издадена от Л. П. Х., на длъжност началник отдел „Оперативни дейности” С., главна дирекция „Финансов контрол” при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на ТД на НАП – С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 100,00 (сто) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд - в 14 -дневен срок, от съобщаването му.

СЪДИЯ: